

gældende Lov blive ca. $6\frac{2}{3}$ pCt., men efter det foreliggende Lovforslag vil denne Procent først naas, naar den skattepligtige Indtægt har været 40,000—50,000 Kr. Har den været f. Eks. 15,000—20,000 Kr., bliver Procenten kun 5, derefter bliver den 6, men over 50,000 Kr. stiger den saa ganske vist til 8 & 10. Der kunde nævnes en Række andre Eksempler, men i al Almindelighed kan man sige, at Nedsættelserne af den gældende Beskatning af Merindtægter først ophører omtrent ved de 20,000 Kr.

For Aktieselskaber er Beskatningen af Merindtægten foreslaaet uforandret op til en skattepligtig Indtægt af 20 pCt. af Aktiekapitalen, og heri ønsker jeg ikke nogen Forandring. Ministeren antydede i sin Fremsettelsestale, at han kunde tænke sig en yderligere Forøgelse, for saa vidt som Udbyttet eller, rettere sagt, Fortjenesten har været over 20 pCt. af Aktiekapitalen. Det kan jo heller ikke nægtes, at naar man kommer op over 20 pCt.s Fortjeneste, er man oppe ved de abnormt store Udbytter. Derfor finder jeg Finansministerens Antydning rimelig, og vort Parti er villigt til at medvirke til, at der under Former, som vi nærmere kan tale om, sker en noget yderligere Forøgelse for Merindtægter i Aktieselskaber, hvor Indtægten har været over 20 pCt. af Aktiekapitalen. Jeg er ogsaa bange for, at hvis man ikke gør noget saadant, vil den tilsyneladende saa stærke Stigning af Skatten, nemlig fra 10 pCt. i visse Tilfælde helt op til 30 pCt. af Merindtægten, vise sig i mange Tilfælde at være en Skueret, thi det er klart, at der vil være en betydelig Opfordring — en Opfordring, som man ser allerede ligger i Forholdene, som de er — til at tilbageholde en ganske væsentlig Del af den indvundne Fortjeneste i Form af ekstraordinære Henlæggelser o. lign. Derved undgaar man ikke den almindelige Aktieselskabsbeskatning og heller ikke den nugældende Beskatning af Aktieselskabers Merindtægt, men man undgaar Personskattens Forhøjelse; og idet man her sætter denne forholdsvis meget stærkt op og lader den anden blive staaende uforandret, kan det ikke nægtes, at der deri ligger en Spore til en saadan Hengemmen, hvorved Hensigten med Loven, som har været at faa en væsentlig højere Beskatning frem, ikke opnaas. Vi skal altsaa være villige til at samvirke med Finansministeren i den angivne Retning.

Vi kommer derefter til Spørgsmaalet:

Krigsfortjenesteskate eller Merindtægtsskat. Den højtærede Finansminister dvælede i sin Fremsettelsestale meget indgaaende ved dette Spørgsmaal og anførte en Del Eksempler, der viste, hvor vanskeligt det ikke alene vilde være, men er for Finansministeriet at træffe de herhen hørende Afgørelser. Ja, det er selvfølgelig, at der er Vanskeligheder i saa Henseende — det har vi heller ikke været blinde for —, men de er dog ikke uoverstigelige, og det har ogsaa vist sig, at Finansministeriet kommer til Ende med dem. Det rationelle var utvivlsomt — i den Henseende er jeg ganske af samme Mening, som da jeg i Fjor stod og talte om denne Sag — det, som vi foreslog i Fjor: at Skatten af Merindtægten bortfalder, saafremt og saa vidt den paagældende Skatteyder overfor Ligningsmyndighederne paa en efter disses Skøn fyldestgørende Maade kan paavise, at hans Merindtægt skyldes Fortjeneste; som ikke kan antages at hidrøre fra Krigstilstanden i Europa, og jeg har ikke det mindste imod, at man i Stedet for Godtgørelse overfor Ligningsmyndighederne sætter Godtgørelse overfor Finansministeren, og at det er Finansministeren, der fælder Skønnet efter at have hørt Landsoverskatteraadets Erklæring. Naar det er Skatteyderne, hvem Bevisbyrden paahviler, tror jeg, man er paa den sikre Side overfor Statskassen, og det vil ikke være meget, som kan undrage sig; tværtimod har det været og er min Overbevisning, at det finansielle Udbytte faktisk vil blive større, fordi man paa den Maade vil kunne føre en væsentlig højere Beskatning igennem. Det er ogsaa min Overbevisning, at havde Finansministeren ikke været villig til at gøre Indrømmelser paa dette Omraade i Fjor, havde han ikke en Gang kunnet føre saa høje Procenter igennem, som blev vedtaget i Fjor; og for at føre igennem saa høje Skatteprocenter, som er foreslaaede i Aar, tror jeg, at det vil være endnu mere nødvendigt. Det er nu en Gang saaledes, at medens enhver maa finde det rimeligt, at en Merfortjeneste, om hvilken den vedkommende ikke kan godtgøre, at den ikke har noget med Krigens at gøre, kommer til at svare Skat, endogsaa meget højt i Tider som disse, hvor Krigstilstanden paalægger Samfundet saa store Byrder, saa vil det derimod være vanskeligt at faa Folk til at forstaa — ja man vil føle det som en Uretfærdighed —, at det rene Merindtægtsbeskatningsprincip slaas fast. Det er og bliver jo nemlig et